

50-lecie pracy zawodowej prof. Andrzeja Kuliczковского

28 września 2023 r. w trakcie gali jubileuszowej X Międzynarodowej Konferencji Technologie Bezwykopowe NO-DIG POLAND 2023 w Krakowie odbyła się skromna uroczystość 50-lecia pracy zawodowej prof. dr. hab. inż. Andrzeja Kuliczковского. Gratulacje i życzenia złożyli prof. dr. hab. inż. Adam Wyszowski, dr hab. inż. Jan Ziaja, prof. AGH, dr hab. inż. Tadeusz Rzepecki, przewodniczący Rady Izby Gospodarczej „Wodociągi Polskie”, oraz Mariusz Karpiński-Rzepa, redaktor naczelny czasopisma „Nowoczesne Budownictwo Inżynieryjne” i właściciel wydawnictwa nbi medła.

Uczestnicy gali NO-DIG POLAND 2023 zgotowali jubilatowi owację na stojąco, a on sam nie krył zaskoczenia i wzruszenia. Kulminacyjnym momentem było krojenie tortu przez profesora Kuliczковского. Ży-

czymy kolejnych sukcesów zawodowych i zdrowia! Poniżej przedstawiamy dorobek 50 lat zawodowej aktywności profesora, który od samego początku, czyli od 18 lat, współtworzy nasze czasopismo.

Prof. Andrzej Kuliczkowski ukończył Wydział Inżynierii Sanitarnej Politechniki Śląskiej w specjalności inżyniera komunalna w 1973 r., pisząc pracę magisterską o tunelach wieloprzewodowych. Stopień doktora nauk technicznych uzyskał na Politechnice Wrocławskiej w 1978 r. Jego praca doktorska dotyczyła opracowania modeli matematycznych umożliwiających optymalizację przebudowy kolektorów kanalizacyjnych we Wrocławiu, w tym także opracowania programów komputerowych służących do porównywania opłacalności technik wykopowych i bezwykopowych. Habilitował się w 1986 r. w Niemczech, składając opracowaną w języku niemieckim monografię dotyczącą systemu optymalizującego sieci kanalizacyjne, począwszy od optymalizacji tras ich ułożenia, a skończywszy na porównaniu możliwych wariantów z włączeniem kosztów projektowych, wykonawczych i eksploatacyjnych. Modele uwzględniały możliwość przebudowy sieci przy użyciu technik bezwykopowych. Tytuł naukowy profesora uzyskał od prezydenta RP w 2003 r.

W latach 1973–1986 pracował na Politechnice Wrocławskiej, a od 1986 r. jest zatrudniony na Politechnice Świętokrzyskiej, co wiązało się z powierzoną mu przez prezydenta Kielc oraz rektora Politechniki Świętokrzyskiej misją zorganizowania przez niego na tej uczelni kierunku studiów o nazwie inżyniera sanitarna. Pełniąc przez dwie kadencje kolejno funkcję prodziekana ds. dydaktyki, a następnie nowo utworzoną wówczas funkcję prodziekana ds. inżynierii sanitarnej, wywiązał się w pełni z powierzonego mu zadania.

Od początku swojej działalności naukowej i zawodowej koncentruje się na zagadnieniach związanych z projektowaniem, budową i eksploatacją sieci wodociągowych i kanalizacyjnych, w tym w sposób szczególnie na zagadnieniach związanych

z technologiami bezwykopowej budowy, bezwykopowych napraw, renowacji, rekonstrukcji i wymian sieci infrastruktury podziemnej. Jest autorem lub współautorem 369 publikacji krajowych i zagranicznych, w tym 12 książek. Pod jego redakcją ukazał się w 2010 r. pierwszy polski podręcznik kompleksowo prezentujący problematykę technologii bezwykopowych *Technologie bezwykopowe w inżynierii środowiska* o objętości 735 stron. Z dużym zainteresowaniem spotkała się m.in. także jego trzytomowa książka *Rury kanalizacyjne* o łącznej objętości 1164 stron.

Jako prodziekan opracował pierwsze dwie siatki studiów na kierunku inżynieria sanitarna. Jest opiekunem naukowym cieszącej się dużym zainteresowaniem wśród studentów specjalności sieci i instalacje sanitarne, w ramach której studenci pozyskują głównie wiedzę o rurach, instalacjach sanitarnych i sieciach zewnętrznych ze szczególnym uwzględnieniem wiedzy o technologiach bezwykopowej budowy i odnowy sieci podziemnych. Wykonują także projekty dotyczące bezwykopowej budowy rurociągów oraz ich bezwykopowej rehabilitacji metodami CIPP, U-liner, Rib-Loc, reliningu ciasno- i nieciasnopasowanego przy zastosowaniu różnych rozwiązań materiałowych. Studenci wykonują też projekty konstrukcyjne rurociągów i kanałów. Wielokrotnie prace magisterskie realizowane w tej specjalności były nagradzane przez różne instytucje. Profesor prowadził również wykłady z zakresu technologii bezwykopowych na Politechnikach Krakowskiej oraz Śląskiej.

Pod jego kierunkiem powstały liczne prace inżynierskie, magisterskie oraz siedem prac doktorskich. W zespole profesora powstała jedna rozprawa habilitacyjna. Dwóch wychowanków profesora jest profesorami tytularnymi, a jeden z nich był przez dwie kadencje rektorem.

Od 1991 r. kierował zespołem Politechniki Świętokrzyskiej badającym przewody kanalizacyjne techniką wideo, który to zespół zbadał łącznie ponad 200 km przewodów kanalizacyjnych, realizując 182 zamówienia z różnych miast polskich.

Przez siedem lat, począwszy od 1991 r., był wiceprezesem utworzonej w tymże roku firmy wykonawczej RenoRurCentrum Sp. z o.o., którą jako pierwsza firma w Polsce, a jednocześnie pierwsza wyłącznie z kapitałem polskim, wdrażała na terenie kraju technologie bezwykopowej odnowy przewodów kanalizacyjnych, w tym m.in. technologie bezwykopowej rehabilita-

cji krótkiego (1991) i długiego reliningu (1993) przy użyciu rur polietylenowych i wypełnianiu wolnej przestrzeni międzyrurowej spienioną zaprawą cementową oraz bezwykopowego powiększania średnicy przewodów metodą krakingu (berstliningu). W 1992 r. po raz pierwszy w Europie Środkowej firma ta dokonała bezwykopowej wymiany rur betonowych i żeliwnych o średnicy 200 mm, zastępując je rurami polietylenowymi o średnicy 315 mm.

Od 1998 r. był także prezesem firmy badawczej EuroKan S.C. Firma ta zakupiła w 1998 r. ówczesnie najnowocześniejszy sprzęt CCTV do badania przewodów infrastruktury podziemnej.

W latach 1997–2021 był prezesem firmy doradczo-projektowej WOD-KAN Consulting, specjalizującej się w doradztwie przy doborze optymalnych technologii odnowy przewodów wodociągowych i kanalizacyjnych na podstawie nagrań ich stanu technicznego techniką wideo oraz realizującej ekspertyzy i projekty konstrukcyjne tychże przewodów. Jest autorem ponad 400 opinii i ekspertyz oraz 52 wdrożonych projektów z zakresu bezwykopowej renowacji, rekonstrukcji lub wymiany przewodów wodociągowych i kanalizacyjnych. Firma profesora przeprowadzała także specjalistyczne szkolenia z zakresu technologii bezwykopowych.

Na Politechnice Świętokrzyskiej organizował liczne seminaria i ogólnopolskie konferencje *Nowe materiały, urządzenia i technologie w wodociągach i kanalizacji WOD-KAN INSTAL*. Począwszy od 2006 r., jest organizatorem międzynarodowych konferencji *Technologie Bezwykopowe NO-DIG POLAND*, w przypadku czterech ostatnich edycji organizowanych we współpracy z wydawnictwem nbi medla. Na konferencje te przyjeżdżali uczestnicy oraz wystawcy, w tym najbardziej znani w branży technologii bezwykopowych profesorowie z krajów europejskich i pozaeuropejskich, m.in. z Chin, Tajwanu, Japonii, Indii, Kolumbii, Australii czy USA.

W latach 2005–2019 profesor pełnił funkcję prezesa zarządu Polskiej Fundacji Techniki Bezwykopowych oraz członka zarządu Międzynarodowego Stowarzyszenia Technologii Bezwykopowych (ISTT) z siedzibą w Londynie.

Za zorganizowanie na Politechnice Świętokrzyskiej pierwszego na świecie studium podyplomowego *Technologie Bezwykopowe w Inżynierii Środowiska* został nagrodzony w 2008 r. przez Międzynarodowe Stowarzyszenie Technologii Bezwykopowych prestiżową nagrodą NO-DIG AWARD za najlepszy projekt akademicki roku na świecie.

Profesor był kierownikiem grantów finansowanych przez Komitet Badań Naukowych, a w latach 2010–2013 na zlecenie Komisji Europejskiej realizował wraz ze swoim zespołem grant dotyczący opracowania nowej technologii bezwykopowej rehabilitacji przewodów wodociągowych, gazowych i kanalizacyjnych wraz z firmami i ośrodkami naukowymi oraz badawczymi z Belgii, Holandii, Włoch i Wielkiej Brytanii.

W ostatnich dwóch dekadach szczególnie aktywnie promował swoje, swojego zespołu oraz niektórych polskich firm osiągnięcia dotyczące technologii bezwykopowych na wielu konferencjach o wymiarze międzynarodowym i ogólnoświatowym w Azji (Kuala Lumpur, Pekin, Singapur), Australii (Brisbane, Sydney), Afryce (Kair, Kapsztad), Ameryce Południowej (São Paulo, Medellín), Ameryce Północnej (Toronto, Nashville, Sacramento, Waszyngton, Chicago), a także w licznych miastach europejskich (Berlin, Lipsk, Hamburg, Bruksela, Rotterdam, Lyon, Madryt, Rzym, Sofia, Stambuł, Jassy, Znojmo, Brno, Moskwa, Lwów).

Za swoją działalność otrzymał liczne nagrody dziekańskie, rektorskie i ministerialne. Został nagrodzony Złotą Odznaką Honorową PZITS oraz odznaczeniami: Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Medalem Komisji Edukacji Narodowej.

Oprac. Redakcja